

RETEN I LYNGBY DOM

afsagt den 23. august 2018

Sag BS-3854/2018-LYN

S
(advokat Birgitte Wessel Knaack)

mod

B
(advokat Sanne Tanja Lund)
og

C
(advokat Sanne Tanja Lund)

Denne afgørelse er truffet af dommer Seerup.

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen, der er anlagt den 5. februar 2018, drejer sig om ophævelse af aftale om udstationering af avlstæve og det økonomiske mellemværende mellem aftalens parter.

Sagsøgeren, S, har nedlagt følgende kumulative påstande:

1. De sagsøgte skal anerkende at aftale af 4. december 2016 mellem sagsøger og sagsøgte B om udstationering af hunden, H, er ophævet på grund af sagsøgtes misligholdelse.
2. De sagsøgte skal anerkende, at hvalpene efter hunden, H, født den 18. eller 19. juli 2017, var sagsøgers ejendom, og at sagsøgte ikke var berettiget til at sælge dem.
3. De sagsøgte skal tilbagelevere hunden til sagsøger og til sagsøger betale kr. 66.000 med tillæg af procesrente fra den 5. januar 2018, subsidiært skal de sagsøgte beholde hunden og til sagsøger betale kr. 138.000 med tillæg af procesrente fra den 5. januar 2018.

De sagsøgte, B og C, har nedlagt følgende påstande: Ad C:

Principal: Afvisning

Subsidiært: Frifindelse

Mere Subsidiært: Frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat efter rettens skøn.

Ad B Principal:

Frifindelse

Subsidiært: Frifindelse mod betaling af et mindre beløb fastsat efter rettens skøn.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at den i sagen omhandlede tæve blev udstationeret af S hos C og B i sommeren 2016.

Den 30. november 2016 fremsendte C og B et udkast til udstationeringsaftale til Kennel S, der er S's firmanavn. Den-ne aftale var udarbejdet på Dansk Kennel Klubs standardformular. Aftaleudkastet blev ikke tiltrådt af S.

Den 4. december 2016 blev indgået en aftale med følgende ordlyd, idet parterne er enige om, at aftalens datering i 2012 er en fejl:

”Udstationeringsaftale for følgende hund:

Navn: H DKK nr.

DK0642512015 Født:

05.04.15

Id nr. 20825000050809

TID OG STED: Birkerød 04.12.12

Hunden udstationeres gratis, mod følgende betingelser:

Hunden er en avlshund, som kan få op til 5 kuld. Alle udgifter i forbindelse med parring/hvalpe afholdes af Kennel S og samarbejdspartner. Alle andre udgifter står værtsfamilien selv for. Hvalpene ligger efter aftale hos en af parterne. Efter sidste kuld overgår fuld ejerskab til udstationeringsfamilien. Som værtsfamilie for hunden forpligter man sig til at meddele, når tæven er i løbetid. Mor og hvalpe følges ad til sidste hvalp er solgt. Avlshunden skal trimmes, så den efterlever standarden, da forkert pels/trim/klip kan vanskeliggøre salg af hvalpene. Avlshundens pels kan evt. gratis ordnes hos S. Hunden må ikke bringes til dyrlæge uden forudgående aftale, og ingen regninger vil blive betalt, såfremt dyrlægebesøg/behandling ikke er aftalt. Værtsfamilien skal sørge for, at hunden er sygeforsikret.

AFTALEN INDGÅET MELLEM

Værtsfamilie: B
  ...

Kennel S og Kennel P”

Tæven nedkom med to levendefødte hvalpe, som blev solgt til C og B henholdsvis et andet par.

I februar 2017 har S egenmægtigt fjernet den udstationerede tæve samt to hvalpe fra C s og B s ejendom. Ved kendelse af 4. maj 2017 har Fogedretten i Roskilde afsagt kendelse om, at tæven skulle tilbageleveres til C og B. Kendelsen blev stadfæstet af Østre Landsret den 31. maj 2017.

Da tæven blev leveret tilbage til C og B, var den blevet insemineret ved S’s foranstaltning. Tæven nedkom med seks levendefødte hvalpe i juli 2017.

Parterne blev i stigende grad uenige om en række forhold vedrørende tæven og salget af hvalpene. C og B har solgt hvalpene til en række købere og har angiveligt deponeret de modtagne købesummer hos deres

advokat. Ved mail af 5. januar 2018 har S hævet udstationeringsaftalen som misligholdt.

I sagen optræder tillige en kvinde ved navn P, der er S's mor. Hun er indehaver af firmaet Kennel P og har samarbejdet med S om avlen på den i sagen omhandlede tæve.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af S, B, C og P.

S har forklaret blandt andet, at hun er 56 år gammel og arbejder som politiassistent. Hun har altid beskæftiget sig med hunde. Fra 1986 og frem har hun beskæftiget sig med opdræt. Hun har opdrættet westies i 16-17 år. Udstationering af avlstæver er meget normalt blandt opdrættere. Hun har sammen med samarbejdspartnere udstationeret omkring 80 hunde. Det foregår i almindelighed således, at værten bliver set an ved en samtale. Der er flere modeller. Typisk udstationeres en hvalp. Ved schæfere aftales normalt at trække 3 kuld.

De fleste aftaler har været mundtlige aftaler. Det handler om tillid og samarbejde. Forskel på aftaler handler om typen af hund og omstændighederne i øvrigt. Viser det sig, at en udstationeret hvalp ikke er avlsegnet, trækkes der ikke hvalpe på den.

P er hendes mor. De to deles om westieavlen. De deler hunde og parringer. Det er ikke afgørende, hvem af de to, der står som ejere. De aftaler sig på plads internt. Det har i de senere år primært været hende, der har stået for det praktiske, da hendes mor er blevet en ældre dame.

Den i sagen omhandlede tæve, H, er ud af en supergod avlslinje. Faderen var en årsvinder og moderen var en champion. Hunden, der er opdrættet af hendes moder, er sød og rar, nem og omgængelig.

Foreholdt aftale af 10. juni 2015 om salg af den i sagen omhandlede tæve fra P til hende har hun forklaret, at prisen på 5.000 kr. er prisen for en hvalp. Hertil kommer, at der skal laves 5 kuld hvalpe på den. Der er en verden til forskel på hvalpeprisen og den voksne hund. Avlsegne voksne hunde kan koste 70.000 kr. Samarbejdet om avlen på hunden bliver aftalt mellem hende og moderen konkret kuld for kuld. Det er altid sådan, hun og hendes mor arbejder.

Hun søgte familie til udstationering via Den Blå Avis. Hun blev kontaktet af C. De aftalte besøg. C kom på besøg og mødte her også hendes mor. Det er vigtigt, at folk forstår udstationering, før de godkendes som vært. Der skal være en evne til samarbejde. Hun har forklaret, at hunden skulle have fem kuld, med mindre hindrende omstændigheder kommer i vejen. Hun aftaler

altid fem kuld, når det er en voksen hund, der udstationeres. Hun, moderen og C talte sammen. De talte herunder om hendes og moderens samarbejde. Hun forklarede om hvalpefødsler og det praktiske i den forbindelse. C forklarede, at de tidligere havde haft hundeudstationering og havde prøvet hvalpefødsler før. Hun forklarede også om det ejendomsretlige i udstationeringsaftalen.

Foreholdt E94 har hun forklaret, at indholdet af aftalen er identisk med den mundtlige aftale, der var indgået. Hun forklarede C, hvorfor forholdet omkring klipning var vigtigt.

H blev udleveret i forbindelse med besøget. Der blev aftalt en prøvetid. Det bliver der altid. Det skete den 22. juli 2016.

Om aftalen af 4. december 2016 mellem hende og B har hun forklaret, at de havde talt om, at der skulle komme noget på skrift. Hendes erfaring er dog, at det væsentligste er tillid. Den 30. november 2016 fik hun udkast til kontrakt, som hun ikke kunne acceptere. Det var første gang, at hun havde været ude for, at en vært kom med udkast til kontakt. Der var indføjjet forhold i udkastet, som hun ikke kunne acceptere, herunder ejendomsretsovergangstidspunkt og krav om en gratis hvalp. Hun følte, at man forsøgte at snyde hende, da udkastet ikke var i overensstemmelse med den mundtlige aftale. Man ejerskifter ikke en hund, før avlen er færdig.

Hun udarbejdede selv en kontakt. Hun kom hen til C og B. Allerede i prøvetiden var hunden kommet i løbetid. Da hunden var under parring, var C og B meget utålmodige med at få hunden tilbage. Hun gjorde dem opmærksom på, at det vigtigste var, at man kunne samarbejde. De søgte lovede, at alt nok skulle gå godt fremover. B skrev kontrakten under. C skulle også have skrevet under, men glemte det.

Hun har ikke i december 2016 sagt, at hun var ligeglad med, hvor tæven fødte sine hvalp, og hvor hvalpene voksede op. Som udgangspunkt lægger hun op til, at hvalpning og hvalpepasning kan aftales nærmere konkret. Hun troede på, at C havde erfaring med hvalpning. Da fødslen nærmede sig, sendte hun en bekendt, da hun selv var på arbejde. Fødslen gik ikke særlig godt. Hendes bekendte, der er sygeplejerske og opdrætter, var flere gange i kontakt med hende under fødslen. De drøftede brug af vefremmende medicin. Det er imidlertid en vanskelig medicin at bruge, og hun selv var i tvivl. En fødsel kan godt starte skidt med en død hvalp for derefter at komme godt i gang. Hun fik en mistanke om, at der måske var noget herpes inde over. Hun fik imidlertid ikke udleveret de to døde hvalpe, hvorfor hun ikke kunne undersøge det nærmere.

Der kom to levende hvalpe ud af det første kuld. B og C sagde, at de gerne ville købe den ene og havde et vennepar, der gerne ville købe den anden. Da udleveringen af hvalp til venneparret nærmede sig, ville hun møde køberne, men det ville C og B ikke være med til. Det endte med, at salget blev gennemført, og hun fik penge for begge hvalpe. Der var kontroverser i forbindelse med hvalpenes vaccination. C afvarslede en tid med hendes dyrlæge med dags varsel, hvilket gjorde hende vred.

I februar 2017 afhentede hun hunden og bad om at få aftalen tilbageført. Hun havde mistet tilliden til C og B.

Den 18. juli 2017 blev det andet kuld hvalpe født. Hun var imod brug af andet en dyrlægerne i Ølby. Det skyldes, at de er de bedste i landet inden for reproduktion. De har en særdeles stor rutine, herunder i kejsersnit. Hun endte med at acceptere, at C og B benyttede en dyrlæge i Birkerød, da hun fik en pistol for panden. Hun var nødt til at acceptere kravet, da hunden ellers ikke ville have fået sin herpesvaccine.

I sit brev af 10. juli 2017 til C og B har hun opremset en række forhold vedrørende samarbejdet. Hun blev imidlertid ikke imødekømt på et eneste punkt. Det er opdrætteren, der står for det hele i forbindelse med opdræt af hvalpene. Det er jo hende, der har det juridiske ansvar i forhold til hvalpekøberne. Hun har på intet tidspunkt set kuld nr. 2. Hende mor og hun skulle have to af hvalpene. To andre af hvalpene blev hurtigt reserveret. Foreholdt nogle håndskrevne sider, der er fremlagt i sagen har hun forklaret, at det er sådanne reservationer. D blev førstevælger på hanhund, E blev andenvælger på hanhund, F blev sidstevælger på tæve, da hun selv og moderen skulle have de to første.

G rettede ikke som anmodet henvendelse til hende, hvilket hun er vant til. Hun vil tale med en køber, før hun foretager en reservation. G misforstod det, hun skrev om tidspunktet for valg.

Da køberemnerne havde været på besøg hos C og B, trak de sig. C og B havde angiveligt misrekommanderet hende, og køberne fik deres depositum tilbage. E gjorde et stort arbejde for at få handlen til at lykkes.

Foreholdt brev af 28. august 2017 fra Dansk Kennel Klub til P har hun forklaret, at det angår registreringen af kuld nr. 2. Hun har betalt 4.200 kr. for hvalperegistreringen. Chipmærkningen foregår mellem 7. og 8. uge. De 4.200 kr. dækker også chipmærkningen.

Hun skulle aflevere foder, og det fik hun 24 timer af C og B til at gøre.

Andre af hendes udstationeringsværter har udtrykt tilfredshed med samarbejdet, og der har ikke været skriftlige aftaler mellem hende og dem.

Foreholdt sin mail af 5. september 2017 til B med kopi til Dansk Kennel Klub har hun forklaret, at det var to af hendes kolleger, der ville bistå hende ved udleveringen. Hun skrev i mailen, at de var politiassistenter, for at berolige C og B. Det var ikke en normal situation. Normalt sker tingene i en dialog med værten. Hun har aldrig tidligere haft problemer med at få hvalpene udleveret til chipmærkning.

Foreholdt mail af 12. september 2017 fra B til hende, hvor der blev rejst tvivl om ejendomsretten til hunden, har hun forklaret, at hun ved modtagelsen fik den tanke, at det var i tråd med alt, hvad der tidligere var sket i sagen. Det var ikke sandt, hvad C og B skrev, da de faktisk to gange havde mødt hendes moder. I kontrakten stod der jo både Kennel S og Kennel P. Kennel P er hendes moders.

Hun bad sin moder om at skrive om udlevering, hvilket moderen gjorde. Det hjalp imidlertid ikke.

Hun kender identiteten på nogle af køberne. G købte to hvalpe.

I forbindelse med forhandlingerne i september 2017 har hun fastholdt kravet om at se hvalpene, da hun har det økonomiske og juridiske ansvar for hvalpene. C og B har ikke den fornødne erfaring i at vejlede hvalpekøbere på det niveau, der forudsættes. Det er primært C, der har stået for kommunikationen vedrørende salg af hvalpe.

E var en hvalpekøber, som hun ikke kendte på forhånd. Hun har været meget hjælpsom. Hun var i kontakt med E mange gange. E fortalte hende, at C og B havde misrekommanderet hende. E fortalte, at hun gerne ville mægle og var sikker på, at C og B ville komme til fornuft. E foreslog, at hun stod for chipning og vaccination. Det ville C og B ikke gå med til, da de mente, at E stod i ledtog med hende. Hun talte vel i telefon med E 15 gange.

C og B har talt og skrevet dårligt om hende over for andre hundeejere.

Der er kommet klager over to af hvalpene fra kuld nr. 2. Hun formoder, at hvalpene er solgt for 11.000 kr.

Hun mener, at hun har gjort, hvad hun kunne i samarbejdet. Det har været meget op ad bakke.

Hun fik ikke lov til at besigtige hvalpene, selv om det var aftalt. Hun og en kollega kom til stedet. Der stod tre mand i døren. C forlangte politiidentitet fra kollegaen, hvilket ikke var muligt, da kollegaen kom privat og ikke må bruge sit politikort i en sådan situation. Hun turde ikke gå alene ned i kælderen, og kollegaen fik ikke lov at komme med. Så hun måtte gå med uforrettet sag.

Hun har ophævet aftalen som følge af misligholdelse. C og B har hele forløbet igennem kendt til ejendomsretten til hunden og til hvalpene. Det har været helt åbenlyst.

Hun har følt sig ambivalent i forhold til sagen. C og B har fået en meget dejlig hund, men hun er blevet behandlet meget dårligt af dem. Via bekendte har hun fundet ud af, at C og B har en dårlig økonomi har brudt andre aftaler.

Adspurgt af C og B s advokat har S' supplerende forklaret, at hun ikke generelt synes, at der er noget galt med skriftlige kontrakter. Hun har dog aldrig tidligere været ude for, at værten kom med et kontraktudkast. Hvad værre var: Udkastet indeholdt vilkår, der ikke var aftalt. Hun afleverede en hund til en værdi af 60-70.000 kr. Deri ligger en meget høj grad af tillid. Tilliden skal også gå den modsatte vej. Hun følte, at man forsøgte at snyde hende. Hun burde have trukket sig allerede da. Det kan hun godt se nu. Hun endte med at lave en skriftlig kontrakt. Normalt udstationerer man en hvalp. Derfor er der alene et udgangspunkt om 2-3 kuld. Det er ikke et spørgsmål om etik. Hun er aldrig tidligere blevet bedt om en skriftlig kontrakt. Det er hændt, at der er sat en håndskrevet lap papir op. Det er hende, der tager risikoen. Det er jo hendes hund, der er udstationeret. Nogle år er der overskud på avlen, andre år ikke. Hun omsætter to-tre kuld pr. år. Hun anser ikke sig selv som professionel. Hendes mor omsætter to kuld om året. Hun udstationerede to hunde i 2016. Mange kuld laver hun i samarbejde med andre. Da hun har et godt navn, er der hunde, der sælges i hendes navn, selv om andre får pengene.

Når en hund stiger i værdi, skyldes det hunden som udvokset fremstår som perfekt avlshund. Westie er en populær hund. Den er voksen som 1 årig. Hun har købt Westier i England. Hun ville selv have givet mere end 66.000 kr. for hunden i denne sag.

Gennemsnitligt er et kuld på 3 hvalpe. Profitten på fem kuld á tre hvalpe kan med betydelig usikkerhed opgøres til 75.000 kr.

Ved andet kuld hvalpe ønskede hun mere kontrol med salget end med det første. Det skyldtes, at hun frygtede at blive snydt. Allerede før udstationeringen havde C og B fortalt, at de havde et vennepar, der ville købe en hvalp. Det havde hun det OK med.

Hun hentede hunden og de to hvalpe i februar 2017. Det skyldtes, at C ville spolere hendes aftale med dyrlægen og ikke ville udlevere hvalpene, da han kom på hendes gårdsplads. Hun havde gjort opmærksom på, at hun kom. Hun bankede på døren. Hunden og de to hvalpe kom løbende ud. Hun samlede hvalpene og hunden op og tog dem med i bilen. Hun havde konstateret, at såvel C og B som venneparret var uvillige til at betale for hvalpene. Hun blev kontaktet af C og B, der nu gerne ville betale for hvalpen. Næste dag fik hun en indsigelse over for afhentningen af hundene. Hun afleverede ikke hundene tilbage.

Hun har gjort gældende, at aftalen var misligholdt, allerede, da hunden blev klippet. Den 10. februar 2017 blev aftalen ophævet. Hun lod hunden inseminere, selv om fogedretten havde truffet afgørelse om udlevering. Hunden var kommet i løbetid, hvorfor hendes advokat sagde, at hun var berettiget til at lade den inseminere. Hvis aftalen var retmæssigt ophævet, ville hun under alle omstændigheder være berettiget til at lade den inseminere.

I forbindelse med fogedsagen i Lyngby var der forligsdrøftelser. Hun bad om at få lov til at besigtige hvalpene, fordi hun har det juridiske ansvar for dem som sælger. Ved besigtigelsen havde hun en kollega med.

Der er tale om en handel, hvor prisen er fem kuld hvalpe, og hvor modydelsen er, at ejendomsretten til hunden overgår, når det sidste kuld hvalpe er avlet.

Man må trække fem kuld hvalpe på en avlstæve. Derefter kan der ikke trækkes yderligere kuld. En familiehund har en værdi på 11.000 kr.

Bs forklaring for fogedretten i Roskilde den 21. april 2017 blev læst højt.

B har vedstå denne forklaring og supplerende forklaret blandt andet, at den første kontakt til S foregik ved, at C talte med hende i telefon. S forklarede, at man fik hunden mod betaling med hvalpe. De kørte ned for at se på hunden. De fik lov til at gå en tur med hunden, der virkede som en dejlig hund. De blev enige med S, om at de skulle have hunden. De viste hende noget legitimation på, hvem de var.

De aftalte at give besked, når tæven kom i løbetid. Han husker ikke noget om en prøveperiode. De aftalte ude på ejendommen, at der skulle leveres op til fem kuld hvalpe. De bad om en kontrakt, som S lovede at vende tilbage med. De fik ingen vejledning om hundens pasning. Ingenting overhovedet. Der var ikke andre end S og hendes datter på ejendommen. Han har aldrig mødt S's mor. De har ikke modtaget rådgivning fra andre om, hvad en udstationeringsaftale indebar. Han havde aldrig hørt om denne model før. De havde ikke rettet henvendelse til DKK. De har ingen venner, der arbejder i DKK.

De rykkede for en kontrakt flere gange, første gang efter 2-4 uger. De ville gerne have en kontrakt for at have styr på tingene. Han rykkede via sms. S svarede henholdende. De fandt ud af, at der lå en standardkontrakt på DKKs hjemmeside. I oktober eller november 2016 sendte de på den baggrund et udkast til kontrakt. S kom ned til dem med en kontrakt, hun selv havde skrevet. De havde ikke set den på forhånd. De læste den igennem og bemærkede, at C's navn manglede. S'sagde, at det var ligegyldigt. Han valgte at skrive under for at have et stykke papir. Han var bange for, at S ville kunne komme og tage tæven tilbage. Han ville have et skriftligt bevis for, at tæven tilhørte ham.

De havde fået at vide, at hunden var registreret som S's hund. Det kan ses i DKK og på chipnummeret. I hans forslag til kontrakt var der lagt op til, at han skulle registreres som ejer. Det er muligvis en misforståelse; men han havde fået det indtryk fra sit forsikringselskab, at han kun kunne forsikre den, hvis den tilhørte ham.

Han har ikke opfattet nogen konkret konflikt, der kan forklare, hvorfor S kom ud og hentede hundene i februar 2017. Der var en tvist om vaccine nr. 2. Da hvalpene blev hentet, var de godt 8 uger. C havde fortalt, at S ville komme forbi for at få betaling for deres hvalp. Køberne af den anden hvalp var bortrejst på ferie. Det var ikke nogen af deres venner, men blot nogen, der havde hørt, at de havde hvalpe i huset. S havde fået den opfattelse, at de ville udlevere hvalpen til dette par, uden at S havde set køberne først.

Under bortfjernelsen blev tæven insemineret. Det blev de orienteret om fra advokaten. Han undrede sig over, at hunden var insemineret under de pågældende omstændigheder. Han havde ikke på det tidspunkt gjort sig nogen holdning til, hvis de kommende hvalpe var.

Foreholdt sit brev af 11. juli 2017 til S. har han forklaret, at parterne på det tidspunkt var enige om, at de var tilbage til at lægge aftalen til grund.

De havde hvalpene i op til 11-12 uger. De udleverede ikke hvalpene til S, da de fandt ud af, at S ikke var registreret som ejer af tæven i DKK og i Dansk hunderegister. Ejeren var en P, som han ikke kendte. Han blev bange for, om han var involveret i noget ulovligt. Nu ville han ikke aflevere hvalpene til S. Han gik til Dansk Hunderegister og bad om at få hunden omregistreret til sig selv. To dage senere fik han oplyst, at omregistrering havde fundet sted. Det skete på baggrund af landsrettens kendelse i fogedsagen. Nu overvejede han, om ejendomsretten til hunden også medførte, at hvalpene tilhørte ham. Han forsøgte ikke at få det løst med S. Han lod advokaterne forestå dialogen. Hans tanke med hvalpene var først, at hvalpene nok var S's, siden at de nok var P's, til sidst at de nok var hans.

Hundene var ikke chippet, selv om de var registreret med chipnummer med P som ejer. Det viste sig, at chippene ikke var indsat i hundene. Han valgte efter råd fra sin advokat at sælge hvalpene. Hvalpene står fortsat registreret som tilhørende P hos DKK. Han ved ikke, hvordan de står registreret i Dansk Hunderegister.

I dag har han fundet ud af, hvad en udstationeringsaftale er, da han har undersøgt meget i forbindelse med denne sag. Dyreetisk råd har udtalt, at der skal trækkes to maksimalt tre kuld hvalpe. Skal det være mere, skal der en dyrlæge ind over.

Han fandt først ud af, at tæven tilhørte ham i forbindelse med omregistreringen. Indtil da agerede han i overensstemmelse med aftalen. Hvalpene er solgt uden kontrakter, og pengene er deponeret. Køberne har fået oplyst, at identiteten på sælger bliver afklaret ved denne retssag.

Han har ikke fortalt S om omregistreringen. Det så han ingen grund til. S havde jo heller ikke fortalt om sin mors rolle.

P har forklaret blandt andet, at hun er pensionist. Hun har tidligere arbejdet som lægesekretær. Hendes datter, S, har gennem mange år haft interesse i hundeavl, og for ti år siden kom hun også med. Alt hendes avlsarbejde foregår i samarbejde med S. Udstationeringsaftaler er altid tydelige og klare. Hun har været med til at lave den slags aftaler. Det har været blandet, om det har været mundtligt eller skriftligt. I de fleste tilfælde har det været mundtligt. Normalt foregår avlen i praksis nede hos S. Hun har været med til fødsler, udleveringer og fremvisninger; men hun støtter sig generelt op ad S. Det er forskelligt, om S køber hund af hende. Der indgås også avlsaftaler. Pengene for hvalpene får de i fællesskab.

Hun har mødt B og C før. Det skete til hendes barnebarns fødselsdag, hvor C kom for at hente en hvalp. Hun blev præsenteret som hundens ejer og S's mor. Hun talte med C ved den lejlighed. Da C og hvalpen skulle hentes, talte hun kort med B, der sad i bilen. Hvalpen var H, og den har vel været omkring 8 uger gammel ved afhentningen.

Det var klokkeklart, at der blev indgået en udstationeringsaftale. Det er normalt, at man aftaler et antal kuld. I denne aftale var det fem kuld.

Foreholdt købsaftalen mellem hende og S vedrørende tæven H har hun forklaret, at prisen på 5.000 kr. afspejler deres samarbejde om avlen. Det er jo ikke en normal pris for sådan en hund.

S bad hende om at sende en mail til B og C om, at hvalpene skulle udleveres. Hun fandt det ubehageligt.

Parternes synspunkter

S har i sit påstandsdokument påberåbt følgende anbringender:

"1. Ad påstand 1:

- 1.1. Ifølge aftalen af 4.12.2015 er den pris, sagsøger skal betale for at erhverve ejendomsretten til hunden, at hunden stilles til rådighed for, at sagsøger på hunden kan avle op til 5 kuld hvalpe.
- 1.2. Det følger heraf, at sagsøger skal have adgang til hvalpene med henblik på at efterse dem og med henblik på at overlevere dem til hvalpekøberne.
- 1.3. Sagsøgte har med sin adfærd i aftaleperioden hindret sagsøger i at avle det aftalte antal kuld hvalpe på hunden
- 1.4. Sagsøgte har også med sin adfærd i aftaleperioden hindret sagsøger i at sælge de avlede hvalpe, idet sagsøgte har nægtet at udlevere hvalpene.
- 1.5. Sagsøgte har herved ikke erlagt den ydelse, der ifølge aftalen skulle være betalingen for at erhverve ejendomsretten til hunden.
- 1.6. Hermed er aftalen misligholdt fra sagsøgtes side.

2. I aftalen, som B har underskrevet den 4.12.2015, fremgår det, at B's medkontrahent er både Kennel P og Kennel S.

- 2.1. B har i forbindelse med indgåelse af aftalen mødt P.
- 2.2. B kan derfor ikke være uvidende om, at hvalpene kan være ejet af enten S eller P.
- 2.3. B kan heller ikke være uvidende om, at hvalpene kan udleveres med frigørende virkning til enten S eller P.

3. B's argument for ikke at udlevere hvalpene var, ifølge det oplyste, at der var tvivl om, hvorvidt hvalpene var ejet af P eller S.

3.1. Dette giver ingen mening, når både S og P har bedt ham om at udlevere hvalpene.

3.2. B har i tillæg hertil holdt sig i bevidst uvidenhed om, hvem der ejer hvalpene, fordi han ikke har forholdt sig til den dokumentation, som S har fremsendt.

4. B har under fogedsagen og efterfølgende gjort gældende, at hvalpene er frugterne af hunden, som han ejer, hvorfor hvalpene er hans ejendom.

4.1. På trods af, at B efter det oplyste har den opfattelse, at hvalpene tilhører ham, har han bedt S om at dække hans udgifter til vacciner og foder til hvalpene.

4.2. Påstanden om, at B har ejendomsretten til hvalpene er først fremsat under fogedsagen om udlevering af hvalpene.

4.3. B må derfor under hele forløbet have været klar over, at hvalpene var S's ejendom.

4.4. B må også under hele forløbet have været klar over, at han ikke havde ret til at disponere over hvalpene ved at sælge dem.

5. B har gjort gældende, at aftalen er bortfaldet ved S's afhentning af hundene den 1.2.2017.

5.1. Er aftalen bortfaldet eller ophævet af B, skal parterne tilbagelevere, hvad de hver især har modtaget.

5.2. B skal derfor, hvis han fastholder, at han har hævet aftalen, eller at den er bortfaldet, tilbagelevere hunden til S.

6. B har misligholdt parternes aftale ved at

6.1. holde hundene i kælderen, så hvalpene ikke socialiseres i tilstrækkeligt omfang,

6.2. nægte S adgang til hvalpene med henblik på at S kan varetage sine interesser som sælger af hvalpene,

6.3. klippe hunden på trods af, at det af aftalen tydeligt fremgår, at hunden skal trimmes, da moderhundens udseende har betydning for hvalpenessalgbarhed,

6.4. modarbejde, at S fik hvalpene vaccineret og chipmærket, hvilket er af afgørende betydning for hvalpenes sundhed og salgbarhed,

6.5. nægte at udlevere hvalpene på trods af, at han fik behørig dokumentation for ejerskabet til hvalpene,

6.6. at bortsælge hvalpene uden aftale med S, og

6.7. beholde pengene, som B fik for hvalpene.

7. S's formål med udstationeringsaftalen er rent forretningsmæssigt, hvilket hele tiden har været B bekendt.

7.1. Det kan derfor ikke komme som en overraskelse for B, at S ønsker at varetage sine interesser i forhold til hvalpenes pleje og opvækst.

7.2. S er som professionel avler forpligtet over for hvalpekøberne efter købelovens afsnit om forbruger køb.

7.3. Det har derfor afgørende betydning for S, at hun kan få adgang til hvalpene og undersøge dem, så hun over for køberne kan tage de rette forbehold og give den rette vejledning.

7.4. B's misligholdelse er derfor væsentlig og berettiger S til at hæve aftalen og kræve erstatning for det tab, hun lider som følge af B's misligholdelse.

8. Ad påstand 2:

8.1. Det følger af aftalen, at de hundehvalpe, der avles på hunden i aftaleperioden, tilhører sagsøger.

8.2. Det følger også af aftalen, at hvalpene er sagsøgers ejendom.

8.3. Heraf følger, at sagsøgte ikke er berettiget til at disponere over de avlede hvalpe.

8.4. Sagsøgte har på trods af dette solgt hundehvalpe, som er født i september 2017 af hunden.

8.5. Sagsøgte har herved misligholdt den indgåede aftale.

9. Ad påstand 3:

9.1. Sagsøger har lidt tab som følge af, at sagsøger ikke har kunnet håndhæve aftalen af 4.12.2015.

9.2. Sagsøgers manglende mulighed for at håndhæve aftalen er en direkte følge af sagsøgte's misligholdelse.

9.3. Sagsøgte skal derfor erstatte det tab, der følger af sagsøgers manglende mulighed for at håndhæve aftalen.

10. Ad den principale påstand 3:

10.1. Sagsøger har afholdt omkostningerne ved det kuld hvalpe, der blev født i september 2017. Opgørelsen kan ses i den oprindelige stævning.

10.2. Sagsøger ønsker, at få hunden, H, tilbageleveret.

10.3. Sagsøger ønsker også at få udbetalt pengene for det kuld hvalpe, der blev født i september 2017, og som sagsøgte har solgt.

10.4. Sagsøgers erstatningskrav ønskes derfor dækket ved tilbagelevering af hunden, H, og betaling af kr. 66.000 for hvalpekuldet.

11. Ad den subsidiaire påstand 3:

11.1. I tilfælde af, at sagsøgte ikke vil tilbagelevere hunden, ønsker sagsøger, at sagsøgte erstatter sagsøgers fulde tab.

11.2. Tabet opgøres som værdien af kullet fra september 2017 og en skønnet værdi af de tre ufødte kuld hvalpe, sagsøger ifølge aftalen havde ret til at avle, med fradrag af omkostninger. Opgørelsen kan ses i den oprindelige stævning.

12. Ad C :

12.1. Den mundtlige aftale mellem parterne blev indgået i august 2016, og både C og B indgik aftalen med sagsøger.

12.2. Det var også C, der sendte udkast til kontrakt til sagsøger den 30.11.2016 på vegne af B og ham selv. Der henvises i den forbindelse til bilag 38.

12.3. Det er en standardaftale fra dkk, som er udfyldt med både C's, B's og S's navne. Aftalen er desuden underskrevet af både C og B.

12.4. C har derfor i hvert fald den 30.11.2016 haft den opfattelse, at han var kontraktpart på lige fod med B.

13. Ad B og C :

13.1. I C's sms'er til en bred kreds af modtagere er sagsøgte venner fra DKK nævnt flere gange, jf. bilag 27. Det gøres derfor gældende, at sagsøgte har haft adgang til særdeles kompetent vejledning omkring hundeopdræt, hundehandel og udstationeringsaftaler.

13.2. Den kontrakt, som sagsøgte sendte til sagsøger den 30.11.2016 (bilag 38), er DKK's standardaftale, dog med tilføjelser om, 13.2.1. at hunden skulle ejerskiftes inden 14.12.2016,

13.2.2. at sagsøger skulle holde hunden ansvarsforsikret, og

13.2.3. at sagsøgte skulle have kopi af sundhedsbog, stambog, ansvarsforsikring, udvidet ansvarsforsikring og sygeforsikring.

13.3. Disse tillægsvilkår er en afvigelse fra den sædvanlige måde at indgå udstationeringsaftaler på. Den sædvanlige måde at indgå udstationeringsaftaler fremgår netop af DKK's standardaftale.

13.4. Sagsøger ønskede derfor ikke at underskrive den aftale, som sagsøgte sendte til hende.

13.5. Da sagsøgte insisterede på at få en kontrakt, udarbejdede sagsøger kontrakten, der er fremlagt som bilag 5.

13.6. Uoverensstemmelserne mellem parterne om ejendomsretten opstod først i forbindelse med, at sagsøger hentede hunden som følge af de sagsøgte misligholdelse af vilkårene.

13.7. En væsentlig årsag til uoverensstemmelserne mellem parterne var forløbet omkring hvalpenes fødsel og efterfølgende opdræt og salg. Dette forløb er beskrevet i sagsfremstillingen i stævningen.

14. Ad Fogedretten i Roskilde og Landsretten

14.1. Hverken fogedretten i Roskilde eller Landsretten har taget stilling til spørgsmålet om ejendomsretten til hunden. Det fremgår af Landsrettens kendelse, at det findes sandsynliggjort, at sagsøgte på daværende tidspunkt havde et besiddelseskrav, som altså blev gennemtvunget.

14.2. Hvalpene var ikke blevet overdraget til sagsøger, idet sagsøgte ankom på sagsøgers bopæl med hvalpene og nægtede at forlade stedet, før han fik hvalpene tilbageleveret efter vaccinationen.

15. Ad insemineringen af hunden

15.1. Insemineringen af hunden, mens den var i sagsøgers varetægt, var i overensstemmelse med parternes aftale og sagsøgtes accept var ikke nødvendig for at gennemføre insemineringen.

15.2. B fik oplyst i forbindelse med tilbageleveringen af hunden i august 2017, at hunden var insemineret.

16. Ad aftalens vilkår

16.1. Sagsøgtes begrundelse for ikke at udlevere moderhunden og hvalpene til scanning, vacciner og hvalperegistrering var, at sagsøgte var bange for ikke at få moderhunden tilbage, jf. bilag 12.

16.2. Sagsøgte har aldrig tidligere gjort gældende, at sagsøger havde fået tilstrækkelig betaling med det første kuld hvalpe.

16.3. I mail af 14.7.17 (bilag 15) skriver sagsøgte til sagsøger: Vi har ikke på noget tidspunkt ikke ville overholde den aftale om op til 5 kuld hvalpe som der står i aftalen.

16.4. Bilagene 12, 14, 15 og 17 indeholder korrespondance om udgifterne til hvalpefoder, vacciner, hvalperegistreringer osv. Sagsøgte har ikke i nogen af disse mails gjort gældende, at hvalpene ikke skulle være sagsøgers.

16.5. Fastholder sagsøgte, at hvalpene tilhører sagsøgte, opfordres (1) sagsøgte til at oplyse, med hvilken begrundelse sagsøgte har anmodet sagsøger om at betale udgifterne ved hundens svangerskab og fødsel og hvalpenes opvækst.

17. Ad sagsøgers forpligtelser over for hvalpekøbere i henhold til købeloven

17.1. I forbindelse med fogsedsagen ved fogedretten i Lyngby blev det aftalt mellem parterne, at sagsøger skulle have adgang til at undersøge hvalpene, sådan at hun kunne opfylde sine forpligtelser over for hvalpekøberne som professionel sælger.

17.2. Forløbet er beskrevet i bilag 39, mit brev til fogedretten efter det mislykkede besøg.

17.3. Sagsøgte ønskede ikke at lade sagsøgers ledsager deltage i undersøgelsen af hvalpene, hvorefter sagsøger, der var utryk ved at være alene med sagsøgte, valgte at forlade stedet sammen med sin ledsager.

17.4. Ved salg af hundehvalpene har sagsøgte bragt hvalpekøberne og sagsøger i en vanskelig situation, idet det herefter er uklart, hvem der er sælger af hvalpene, og hvem køberne kan rette deres spørgsmål og eventuelle reklamationer til.

17.5. Sagsøgte er ikke fuldmægtig for sagsøger.

17.6. Ifølge praksis og ifølge aftalen mellem parterne, er ejendomsretten til hunden opdrætters, det vil sige sagsøgers, indtil betalingen for hunden er erlagt.

17.7. Ifølge aftalen mellem sagsøger og sagsøgte er frugterne af hunden betalingen for hunden. Sagsøgte har i svarskriftet oplyst, at sagsøgte ønskede at købe hund og

indgik aftalen med sagsøger for at købe hunden på kredit og betale for hunden med afkom af hunden.

18. Ad sagsøgtes anbringende om ugyldighed på grund af vanhjemmel

18.1. Er aftalen mellem parterne ugyldig, skal hver part tilbagelevere, hvad de hver især har modtaget.

18.2. Sagsøgte skal i så fald levere hunden tilbage til sagsøger.

19. Ad sagsøgtes anbringender om sagsøgers misligholdelse

19.1. Ophæver sagsøgte aftalen, skal hver part tilbagelevere, hvad de hver især har modtaget.

19.2. Sagsøgte skal i så fald levere hunden tilbage til sagsøger.

19.3. Sagsøgte ophævede ikke aftalen i forbindelse med sagsøgers bortfjernelse af hunden.

19.4. Sagsøgte har derfor som udgangspunkt fortabt sin ret til at hæve aftalen som følge af misligholdelse.

19.5. Ønsker sagsøgte at ophæve handelen nu på baggrund af sagsøgers bortfjernelse af hunden i begyndelsen af 2017, skal parterne tilbagelevere, hvad de hver især har modtaget. I så fald skal sagsøgte tilbagelevere hunden til sagsøger.

19.6. Sagsøgers inseminering af hunden er ikke misligholdelse. Parterne har indgået en aftale om, at sagsøger har ret til at trække op til 5 kuld hvalpe på hunden.

19.7. Ifølge aftalen skal sagsøgte meddele sagsøger, når hunden er i løbetid.

19.8. Da løbetiden indtraf, mens hunden var hos sagsøger, har sagsøger haft ret til at inseminere den.

20. Ad sagsøgtes anbringender om hundens værdi og den mellem parterne aftalte pris

20.1. Ifølge parternes aftale er betalingen 5 kuld hvalpe. Derfor er 5 kuld hvalpe hvad der med rette kan forlanges.

20.2. Sagsøgte har også indledningsvis ageret, som om man havde til hensigt at opfylde aftalen, ligesom sagsøgte flere gange har tilkendegivet skriftligt, at man ville opfylde aftalen om de 5 kuld hundehvalpe, jf. aftalelovens § 6, stk. 1 og 2 modsætningsvist, idet der ikke er givet nogen uoverensstemmende accept af aftalen.

20.3. Da sagsøgte nu gør gældende, at en anden pris end den aftalt skal gælde, er det sagsøgte, der har bevisbyrden for, hvad der med rette kan forlanges for hunden.

20.4. Det bestrides, at et enkelt kuld hvalpe er sædvanlig betaling i denne type aftaler, hvilket også fremgår af bilag 6, side 2, og bilag 38, som sagsøgte selv har fremsendt til sagsøger.

20.5. Det bestrides, at mere et enkelt kuld hvalpe ikke står mål med værdien af hunden.

21. Ad sagsøgtes anbringender om aftalens urimelighed:

21.1. Sagsøgte gør gældende, at aftalen skal tilsidesættes efter aftalelovens §§ 31, 33 og 36, og at sagsøgte har følt sig presset til at underskrive aftalen.

21.2. Sagsøgte har ikke redegjort for på hvilken måde den ydelse, sagsøgte skal levere, står i misforhold til det, sagsøgte får, jf. aftalelovens § 31.

21.3. Sagsøgte har ikke redegjort for, hvilke omstændigheder, der har foreligget, da sagsøgte indgik aftalen, der skulle medføre at aftalen sted mod almindelig hæderlighed, jf. aftalelovens § 33.

21.4. Sagsøgte har heller ikke redegjort for eller sandsynliggjort, at sagsøger skulle være i ond tro om disse omstændigheder.

21.5. Endelig har sagsøgte ikke redegjort for på hvilken måde, det vil findes urimeligt eller i strid med redelig handle måde, at sagsøgte tilpligtes at opfylde den aftale, sagsøgte har indgået, jf. aftalelovens § 36.

21.6. Det urimelige vil være at lade sagsøgte beholde hunden uden yderligere betaling, da det vil medføre, at sagsøgte har fået hunden helt gratis af sagsøger.

21.7. Det har aldrig været meningen, at sagsøger skulle forære sagsøgte en hund.

21.8. Det gøres gældende, at sagsøgte aldrig har haft til hensigt at betale med penge eller hundehvalpe for hunden, idet sagsøgte fra begyndelsen af aftaleforholdet har vanskeliggjort opfyldelsen af sagsøgers krav.

21.9. Som sagsøgte gør gældende i svarskriftet, var det sagsøgte, der insisterede på, at parternes aftale skulle gøres skriftlig.

21.10. Sagsøger har ikke tidligere haft behov for skriftlige aftaler med sine øvrige samarbejdspartnere, og har ikke presset sagsøgte til at underskrive en skriftlig aftale.

21.11. Kontrakten er en bekræftelse af den mundtlige aftale, parterne indgik i forbindelse med overdragelse af hunden til sagsøgte.

21.12. Da sagsøger ikke var interesseret i en skriftlig aftale, hvilket sagsøgte gør gældende, forekommer det besynderligt, at sagsøgte skulle føle sig presset til at underskrive aftalen.

22. Ad sagsøgtens anbringender om aftalens indhold:

22.1. I det omfang, vilkårene i den mellem parterne indgåede aftale er uklare, skal aftalen udfyldes med de vilkår, der er sædvanlige i aftaler som den omhandlede.

22.2. I så fald skal aftalen udfyldes med de vilkår, der er beskrevet i standardkontrakten for DKK (bilag 6).

23. Ad erstatning

23.1. S har med indgåelsen af aftalen forventet en indtjening ved salg af hvalpene.

23.2. Ved det andet kuld hvalpe har S afholdt omkostninger til inseminering, registrering og chipmærkning, vaccinerings, ormekure og foder.

23.3. S har ikke modtaget købesummen for hvalpene

23.4. S's tab er derfor den fulde købesum for alle 6 hvalpe.

23.5. Aftalen hjemler op til 5 kuld hvalpe

23.6. S kunne derfor forvente yderligere 3 kuld hvalpe.

23.7. Det gennemsnitlige antal hvalpe pr. kuld anslås til 4

23.8. Hvalpene sælges for kr. 11.000 pr. stk.

23.9. Fradraget omkostningerne ved opdræt af hvalpene forventes en indtjening på kr. 24.000 pr. kuld.

23.10. Det samlede tab på kr. 138.000 udgøres derfor af den fulde købesum for hvalpene af andet kuld (kr.66.000) og den forventede indtjening ved de tre manglende kuld (3 X kr. 24.000) = kr. 72.000.

B og C har i deres påstandsdokument påberåbt følgende anbringender:

"Ad C

Det gøres gældende, at C ikke er part i sagen, hvorfor sagen mod C skal afvises, subsidiært skal C frifindes.

For god ordens skyld gøres de nedenfor anførte anbringender ligeledes gældende for C.

Ejendomsretten til H

Det gøres gældende,

at der er tale om et forbruger kreditkøb,

at ejendomsretten til H overgik til sagsøgte ved overdragelsen af H i august 2017,

at "frugterne/indtægterne" af H ligeledes tilhører sagsøgte.

Allerede af den grund skal sagsøgte frifindes.

For fuldstændighedens skyld gøres supplerende gældende:

Forbrugeraftaler

Det gøres gældende,

at sagsøgte er forbruger, jf. aftalelovens § 38a.

Det gøres i den forbindelse gældende,

at aftalevilkårene i den mundtlige udstationeringsaftale ikke har været genstand for individuel forhandling,

at den mundtlige aftale ikke var klar og forståelig,

at den efterfølgende skriftlige aftale (bilag 5) ikke har været genstand for individuel forhandling,

at den efterfølgende skriftlige aftale (bilag 5) ikke er klar og forståelig, hvorfor, at aftalen skal fortolkes på den måde, der er mest gunstig for sagsøgte,

Hertil gøres gældende,

at sagsøger bærer risikoen for, om aftalevilkårene var tilstrækkelig tydelige for sagsøgte,

at sagsøger kunne have sikret sig ved at lave et skriftligt aftalegrundlag,

at standardaftalen som fortolkningsbidrag til parternes aftale, nødvendigvis må omfatte hele aftalen, også den del af aftalen, hvor standardaftalen er ugunstig for sagsøger, eksempelvis punktet som vedrører det maksimalt anbefalede kuld hvalpe.

at sagsøgte med levering af det første kuld hvalpe har betalt, hvad der med rette kan forlanges,

idet 1 kuld hvalpe er sædvanlig betaling i den type aftaler, hvilket bl.a. fremgår af bilag 6,

idet levering af mere end 1 kuld hvalpe ikke står mål med værdien af H, ligesom det strider mod sædvanlig praksis,

at retten derfor skal lægge til grund, at aftalen er opfyldt af sagsøgte, hvorfor sagsøgte skal frifindes.

Aftalelovens §§ 31, 33, 36 og 38c

Det gøres gældende,

at det strider mod såvel standardaftalen som dyreetisk råds anbefalinger, at stille krav om 5 kuld hvalpe i en udstationeringsaftale,

at sagsøger burde have oplyst sagsøgte om, at aftalen om levering af 5 kuld hvalpe var i strid med praksis og anbefalinger fra Dansk Kennel Klub og Dyreetisk råd, inden aftalen blev indgået,

at sagsøger bevidst har forsøgt at omgå Dansk Kennel Klub og Dyreetisk Råds anbefalinger, for at opnå en økonomisk gevinst,

at den skriftlige aftale er indgået flere måneder efter, at H var blevet overdraget til sagsøgte, og sagsøgte følte sig presset til at skrive under på aftalen, idet han frygtede, at han i modsat fald ikke ville få lov at beholde H,

at det vil være urimeligt, i strid med redelig handlemåde og i strid med almindelige hæderlighed, at fastholde en aftale om, at sagsøgte skal levere 5 kuld hvalpe, jf. aftalelovens §33 og §38c, jf. §36, 4 af 7

at aftalen om sagsøgers betaling med 5 kuld hvalpe er i strid med aftalelovens § 31, hvorfor sagsøgte ikke er forpligtet til at levere 5 kuld hvalpe:

idet sagsøger med henblik på at opnå en økonomisk fordel på utilbørlig vis har udnyttet sagsøgtes uvidenhed om hundehandel og udstationeringsaftaler,

herunder tilbageholdt oplysninger om praksis og anbefalinger fra Dansk Kennel Klub og Dyreetisk Råd,

idet der er et væsentlig misforhold mellem værdien af 5 kuld hvalpe ca. kr. 275.000 (11.000 kr. x 5 kuld á hver 5 hvalpe) og værdien af en voksen tæve.

Endvidere gøres gældende,

at det vil stride mod lov og ærbarhed, såfremt sagsøger får medhold i sin påstand.

De faktiske omstændigheder i forbindelse med hvalpekuld nr. 1

Det gøres gældende,

at sagsøgte hverken direkte eller indirekte var årsag til hvalpenes død,

at sagsøgte fulgte sagsøgers råd og vejledning, i håndteringen af hvalpene.

Inseminering af H – hvalpekuld nr. 2

Det kan lægges til grund,

at sagsøgers bortfjernelse af H og de 2 hvalpe fra hvalpekuld 1 var retsstridig, at sagsøger var bekendt med at bortfjernelsen var retsstridig, og at hun uretmæssigt var i besiddelse af H, da denne blev insemineret. Det forhold, at fogedrettens kendelse senere blev kæret til landsretten ændrer ikke på, at sagsøgers besiddelse var uretmæssig,

at sagsøgers uvilje mod at følge byrettens og landsrettens kendelse og hendes efterfølgende opretholdelse af den retsstridige besiddelse af H, skyldtes sagsøgers ønske om at gennemtvinge endnu et kuld hvalpe, idet sagsøger var bekendt med, at sagsøgte ikke ville levere flere hvalpe efter H,

at insemineringen som følge af den uretmæssige besiddelse og den manglende efterkommelse af fogedrettens kendelse, var retsstridig,

at det vil stride mod lov og ærbarhed, såfremt retten giver sagsøger medhold i sin påstand.

B og C forbindelse til Dansk Kennel Klub

Det gøres gældende,

at sagsøgte ikke har et forhold af privat karakter til de ansatte i Dansk Kennel Klub,

at sagsøgte kendskab til og omgang med Dansk Kennel Klub udelukkende er af professionel karakter, på samme vilkår som alle andre, der benytter sig af Dansk Kennel Klubs tilbud,

at sagsøgte kontakt med Dansk kennelklub først fandt stede efter indgåelsen af aftalen med sagsøger,

at sagsøgte ikke har modtaget professionel vejledning forud for aftalens indgåelse.

Sagsøgerens forpligtelser over for hvalpekøbere af kuld 2

Det gøres gældende,

at sagsøger ikke havde krav på at besigtige hvalpene,

at det var sagsøgers egen beslutning ikke at gennemføre besigtigelsen,

at sagsøger bevidst har forsøgt at modarbejde et salg af hvalpene, hvilket har påført sagsøgte unødige omkostninger,

at sagsøgte var både berettiget og forpligtiget til at sælge hvalpene, bl.a. for at iagttage sin tabsbegrænsningspligt men også af dyreetiske årsager.

Sagsøgers tabsopgørelse

Sagsøgers tabsopgørelse bestrides i sin helhed.

Det gøres i den forbindelse gældende,

at eventuelle udgifter, som sagsøger har afholdt i forbindelse med hvalpekuld nr. 2 – hvilke udgifter i øvrigt er udokumenterede – følger af sagsøgers uberettigede inseminering af H, hvorfor udgifterne påhviler sagsøger.

Sagsøgers ophævelse af aftalen og tilbagelevering af H

Det bestrides, at sagsøgte er forpligtet til at tilbagelevere H.

Det gøres i den forbindelse gældende,

at det ville etisk uforvarligt og stride mod Dyreværnsrådets anbefalinger, at pålægge sagsøgte at tilbagelevere H.

Sagsøgtes tab

Såfremt retten lægger til grund, at sagsøger har lidt et erstatningsberettiget tab gøres det gældende,

at sagsøgers adfærd ved den uberettigede bortfjernelse af H og det første kuld hvalpe, den manglende efterkommelse af fogedrettens afgørelse, den uberettigede inseminering med hvalpekuld nr. 2 og den manglende vilje til at medvirke til et salg af hvalpekuld nr. 2, har påført sagsøgte væsentlige omkostninger, som skal modregnes i sagsøgers krav.

Sagsøgers omkostninger har bestået i:

- ⊗ Omkostninger ved hjemtagning af H, herunder tabt arbejdsfortjeneste og omkostninger til advokat
- ⊗ Annonceringsudgifter vedrørende hvalpekuld nr. 2
- ⊗ Omkostninger til 2. hvalpekuld, herunder mad, vaccinationer, slitage på hjem etc.
- ⊗ Værditab på hvalpekuld nr. 2

Tabet kan opgøres til 50.000 kr.

Det gøres gældende,

at sagsøgtes modregningskrav ophæver et eventuelt erstatningskrav fra sagsøger.”

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat Retlig interesse

Efter den rolle, som C har haft i relation til udstationeringsaftalens tilblivelse og forvaltning samt den rolle han har spillet i relation til tævens pasning og salget af de seks hvalpe finder retten, at S har en aktuel retlig interesse i at få mellemværendet om tæven og de seks hvalpe fastslået ved dom i forhold til såvel C som B. C s påstand om afvisning tages derfor ikke til følge.

Udstationeringsaftalens retlige karakter

En udstationeringsaftale vedrørende en avlstæve vil i de sædvanlige tilfælde, der er omfattet af Dansk Kennel Klubs standardudstationeringsaftale, have karakter af en vederlagsfri overdragelse til lån af tæven, der afløses af en veder-

lagsfri overdragelse til eje af tæven, når låneperioden ophører. I låneperioden har tævens ejer fortsat ret til at foretage de nødvendige foranstaltninger med henblik på tævens bedækning og gennemførelse af hvalpning. De hvalpe, der kommer til verden i udlånsperioden tilhører långiver, og ejendomsretten til tæven overgår til låntager, når den aftalte avl er tilendebragt. Da der hverken betales vederlag for overdragelsen til lån eller overdragelsen til eje, finder købelovens og kreditaftalelovens regler ikke anvendelse på sædvanlige udstationeringsaftaler vedrørende avlstæver.

Spørgsmålet er, om aftalen i den foreliggende sag er en sådan sædvanlig udstationeringsaftale, eller om den er en overdragelse mod vederlag og dermed har karakter af et kreditkøb med ejendomsforbehold.

Aftalens tilblivelse og ordlyd taler for, at parterne ikke har ønsket at indgå en aftale, der fraviger sædvanen på området. Retten lægger herved vægt på, at parterne ved aftalens begyndelse var enige om, at ejendomsretten til hvalpene tilkom S. Retten lægger videre vægt på, at C og B anvendte Dansk Kennel Klubs standardudstationeringsaftale i det aftaleudkast, som de fremsendte til S. Endelig lægger retten vægt på, at S i den endelige aftaletekst klart oplyste, at fuldt ejerskab ville overgå til udstationeringsfamilien efter sidste kuld hvalpe. Retten finder på den baggrund, at det ikke kan tillægges retlig relevans, at S i sagen har omtalt hvalpene som en "pris" for tæven.

Retten finder derfor, at aftaleforholdet ikke er omfattet af købeloven eller kreditaftaleloven.

Aftalens gyldighed

Aftale om udstationering af en avlstæve er en sædvanlig disposition, der giver en erhverver mulighed for at få en gratis, stambogsført hund mod at frasige sig retten til avlen og acceptere ulemperne ved at overdrageren benytter tæven til avl. Dispositionen kan efter rettens vurdering ikke generelt anses for at indeholde urimelige elementer, og i den konkrete sag foreligger der ikke forhold, der kan begrunde, at aftalen helt eller delvis skulle være ugyldig. Retten finder det ikke godtgjort, at C og B ved aftalens indgåelse skulle være i tvivl om aftalens ejendomsretlige konsekvenser. Aftalens ordlyd herom var klar og utvetydig, og i aftaleperiodens start har C og B handlet i overensstemmelse med den opfattelse, at tæve og hvalpe tilhørte S.

Udstationeringsaftalens ophævelse

Efter bevisførelsen finder retten, at der fra begge parters side er udvist væsentlig, hævebegrundende misligholdelse af udstationeringsaftalen. Retten finder herunder, at det var en misligholdelse, da S egenmægtigt fjernede

tæven og to hvalpe fra C's og B's ejendom, og at det var en væsentlig misligholdelse, da C og B ændrede ejerregistreringen på tæven i Dansk Hunderegister, og da C og B afskar S fra at sælge sine seks hvalpe. Retten finder på den baggrund, at udstationeringsaftalen med rette er hævet.

S's påstand 1 tages derfor til følge.

Ejendomsretten til hvalpene

Hverken udstationeringsaftalen eller nogen efterfølgende disposition har gyldigt overført ejendomsretten til tæven og hvalpene til C og B.

Retten tager derfor S's påstand 2 til følge.

Erstatning for hvalpene

C og B har været uberettiget til at sælge hvalpe S's hvalpe og må derfor erstatte S det tab, hun har lidt ved ikke at kunne sælge hvalpene selv. Det kan efter bevisførelsen lægges til grund, at stambogsførte hvalpe af denne race kan sælges for 11.000 kr. stykket, hvorfor S's tab udgør 66.000 kr., som kan kræves erstattet. Den omstændighed, at C og B måtte have solgt hvalpene til et lavere provenu er efter omstændighederne ikke en risiko, som S bør bære.

Tilbagelevering af tæven

Udgangspunktet i tilfælde af udstationeringsaftalens retmæssige ophævelse er, at tæven tilbageleveres til sin ejer. Retten finder imidlertid, at dette udgangspunkt må fraviges i denne sag. Retten lægger herved vægt på, at C og B har haft en berettiget forventning om at ende som ejer af tæven og dermed har haft grund til at opbygge et traditionelt tæt og personligt forhold til tæven. Det er rettens vurdering, at det både for tæven og dens besiddere vil være en urimelig konsekvens af parternes tvist at gennemtvinge en tilbagelevering efter flere års forløb. Retten lægger vægt på, at også S har udvist en utilbørlig adfærd i parternes samarbejde.

Retten tager derfor ikke S's påstand om tilbagelevering af tæven til følge.

Økonomisk konsekvens af manglende tilbagelevering

Hvorvidt det vil vise sig muligt at trække et, to eller tre yderligere kuld hvalpe på tæven er usikkert. Ligeledes er det uvist, hvor mange hvalpe hvert kuld vil være på, og hvilken stand disse hvalpe vil være i. Et erstatningskrav baseret på den manglende gennemførelse af det aftalte avlsprogram er derfor forbundet med betydelig usikkerhed. Retten finder derfor, at den økonomiske konsekvens

af den manglende tilbagelevering af tæven skal foretages med udgangspunkt i købelovens § 72. Retten lægger herved vægt på, at S i overensstemmelse med sine egne anbringender er professionel sælger, medens C og B er forbrugere. Da S har fortjenesten ved de første to kuld hvalpe, og da der højst kan trækkes tre yderligere kuld hvalpe på tæven, finder retten, at vederlaget ikke kan fastsættes til den fulde pris for en ung avlstæve. Uden nærmere bevisførelse vedrørende markedspris finder retten herefter ikke at kunne fastsætte vederlaget højere end et skønsmæssigt fastsat beløb på 40.000 kr.

Retten finder, at C og B ikke har ført bevis for eksistensen af en fordring, der kan bringes til modregning i S's krav mod dem.

Retten tager derfor den subsidiære del af S's påstand 3 til følge med erstatningsbeløbet for hvalpene på 66.000 kr. og vederlagsbeløbet for tæven på 40.000 kr., i alt 106.000 kr. med tillæg af rente som nedenfor bestemt.

Retten bemærker, at B og C, efter betaling af det idømte beløb er berettiget til at få registreret deres ejendomsret til den i sagen omhandlede tæve.

Sagsomkostninger

Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 27.140 kr., af retsafgift med 2.860 kr., i alt 30.000 kr. Det er oplyst, at S ikke er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

De sagsøgte, B og C, skal anerkende, at udstationeringsaftale af 4. december 2016 er ophævet.

De sagsøgte, B og C, skal anerkende, at hvalpene efter hunden, H, født den 18. eller 19. juli 2017, var sagsøgers, S's, ejendom, og at de sagsøgte, B og C, ikke var berettiget til at sælge dem.

De sagsøgte, B og C, skal in solidum inden 14 dage til S betale 106.000 kr. med procesrente fra den 5. januar 2018.

De sagsøgte, B og C, skal in solidum til S betale sagsomkostninger med 30.000 kr. inden samme frist.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis De er utilfreds med afgørelsen, kan De som udgangspunkt anke dommen til landsretten. Hvis De kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan De kære denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Dommen kan kun ankes, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, De ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal De have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

De kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og De kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan omkostningsafgørelsen kun kæres, hvis De får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er 4 uger fra dommens afsigelse. Hvis De ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 4 uger.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er 2 uger fra dommens afsigelse. Hvis De ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger.

Sådan gør De, hvis De vil anke eller kære

De kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen der. Hvis De vil kære omkostningsafgørelsen, skal De vælge "Kære" og følge vejledningen der.

Hvis De ønsker at søge tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal De indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. De kan ikke indle-

vere ansøgningen på minretssag.dk. De kan få mere vejledning om, hvordan De søger tilladelse hos Procesbevillingsnævnet på domstol.dk.

De kan få mere vejledning blandt andet om retsafgift på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 23-08-2018 kl. 13:01

Modtagere: Advokat (L) Sanne Tanja Lund, Sagsøger S, Sagsøgte B,
Advokat Birgitte Wessel Knaack, Sagsøgte C

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 3. december 2019

Sag BS-32882/2018-OLR
(15. afdeling)

B og C

(begge v/advokat Sanne Tanja Lund)

mod

S (advokat Birgitte Wessel
Knaack)

Retten i Lyngby har den 23. august 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS3854/2018-LYN).

Landsdommerne Ole Græsbøll Olesen, Joachim Kromann og Morten Lange (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanterne, B og C, har gentaget deres påstande for byretten om frifindelse, subsidiært betaling af et mindre beløb efter landsrettens skøn.

Indstævnte, S (herefter S), har principalt påstået, at B og C skal tilbagelevere tæven til hende og betale 66.000 kr., subsidiært at B og C kan beholde tæven mod betaling af 106.000 kr., subsidiært et mindre beløb efter landsrettens

skøn, og mest subsidiært at B og C skal tilbagelevere tæven til hende og betale et beløb efter landsrettens skøn, der er mindre end 66.000 kr.

Supplerende sagsfremstilling

Efter fødslen af andet hvalpekuld var der i august 2017 via e-mail en løbende dialog mellem S på den ene side og B og C på den anden side som følge af henvendelser fra interesserede hvalpekøbere.

S indgik i den forbindelse aftaler med flere købere, der hver fik reserveret en hvalp. Den aftalte pris for en hvalp var 11.000 kr., og køberne betalte 1.000 kr. i depositum.

I forlængelse heraf skrev S den 5. september 2017 til B, at hun havde bestilt tid til mærkning og dyrlægeundersøgelse den 13. september 2017, hvor hvalpene ville være 8 uger gamle, og at hun derfor ville hente hvalpene denne dag.

Der opstod herefter en uoverensstemmelse mellem parterne om blandt andet ejerforholdene vedrørende H, og B skrev den 12. september 2017, at P stod registreret som ejer af nævnte hund, og at C og han derfor ikke ville udlevere hvalpene, før dokumentation for ejerskabet var forelagt for hans advokat.

Den 13. september 2017 sendte P en mail til B, hvori hun anmodede om udlevering af Hs hvalpekuld. Hun oplyste, at hun var ejer af hvalpene, at hun sammen med S opdrætter hunde, og at S står for det praktiske i den forbindelse. Samme eftermiddag skrev S til B med en henstilling om, at hvalpene blev udleveret.

B svarede senere samme eftermiddag, at hvalpene ikke ville blive udleveret til P og S, der ikke havde ret til hvalpene. Han var fortsat indstillet på at udlevere hvalpene til køberne, men han stillede krav om, at mærkning af hvalpene og udlevering til køberne skete hos C og ham.

Den 14. september 2017 anførte S i en e-mail til B, at id-mærkning, vaccination og dyrlægetjek af hvalpene var blevet aflyst, da han ikke som anmodet havde udleveret hvalpene, og at hun havde orienteret hvalpekøberne om, at det afsluttende salg var blevet forhindret, fordi hun ikke havde fået stillet hvalpene til rådighed.

Herefter ophævede S den mellem parterne indgåede udstationeringsaftale vedrørende H.

Dyreværnsrådet har i udtalelse af 15. marts 2006 om udstationeringsaftaler vedrørende tæver anført blandt andet:

”Rådet har forstået, at en ’udstationeringsaftale’ i denne forbindelse er en aftale mellem en opdrætter af hunde og en udstationeringssvært, hvorefter en hund, der er ejet af opdrætteren, holdes hos og passes af udstationeringssværten i en periode, og hvor opdrætteren typisk samtidig har adgang til at anvende hunden til avl.

...

Rådet finder *under disse forudsætninger* ikke, at der er grundlag for at anse aftaler om udstationering af hunde som værende generelt dyreværnsmæssigt problematiske. Tværtimod finder rådet, at udstationering kan være et egnet middel til at aflaste hunde fra opdræt under kennelforhold.

Rådet har dog noteret sig, at udstationeringsaftaler vedrørende tæver indebærer, at tæven skifter opholdssted, idet tæven flyttes tilbage til opdrætteren for en periode på ikke under ca. 9 uger, hver gang tæven anvendes til avl. Rådet finder, at såfremt en udstationeret tæve skifter omgivelser på denne måde et anseeligt antal gange eller flere gange inden for en kort tidsperiode, kan den herved forbundne omskiftelighed i omgivelserne være til *væsentlig ulempe* for tæven.

Rådet finder derfor, at

- en udstationeret tæve **maksimalt 3 gange** indenfor en tidsperiode på **4 år** bør flyttes tilbage til opdrætteren i forbindelse med fødsel, og at
- tæven bør have mindst én uudnyttet løbetid efter fødslen af sit andet kuld.”

Der er for landsretten mellem parterne enighed om, at udstationeringsaftalen er ophævet af S, således at sagen for landsretten angår opgøret mellem parterne i anledning heraf.

Forklaringer

B og S har afgivet supplerende forklaring. Endvidere har C afgivet forklaring.

B har forklaret blandt andet, at C og han, da tvist om ejerforhold var opstået, valgte at sælge hvalpene fra andet hvalpekuld. En afklaring af spørgsmålet om ejerforholdene kunne trække ud, og de fik oplyst, at det ikke var dyreetisk ansvarligt at beholde hvalpene i så lang tid, når de senere skulle videre til andre familier. De fandt selv nogle købere. De af S's

købere, der stadig ønskede en hvalp, fik deres hvalp. Der var i hvert fald én køber på Lolland, som fik den hvalp, den pågældende havde reserveret. Hvalpene blev ikke alle solgt for 11.000 kr. stykket. Nogle blev solgt for 8.000-9.000 kr., fordi de var ældre end 8 uger. De fortalte køberne, at de verserede en sag om ejerskabet af hvalpene, og at de derfor ikke kunne udstede papirer på de hvalpe, de solgte. De foreslog i den forbindelse køberne, at købesummen kunne indbetales til deres advokat, og at køberne efter sagens afslutning kunne få de fornødne ejerskabspapirer.

Det var ikke en del af aftalen, at hunden H skulle tilbage til S. Aftalen var, at de skulle overtage hunden mod aflevering af hvalpe. Han så det som betaling med afdrag i hvalpe. Det var sådan, S fremstillede det, da de indgik aftalen. De bad S dække udgifterne til hvalpene. På det tidspunkt havde hun ikke ophævet aftalen. De kunne godt have taget sig af det hele selv, men det var ikke i overensstemmelse med det, de havde aftalt.

De modtog aldrig skriftlig dokumentation fra P om samarbejdet med S. De modtog blot en e-mail om, at de skulle udlevere hvalpene. Han vidste ikke, hvem P var. De havde aldrig set det dokument, der omtalte en samarbejdsaftale mellem S og P. Han tænkte ikke over, at der i deres aftale med S stod både Kennel S og Kennel P. Da han underskrev aftalen, var der allerede nogle uoverensstemmelser med S, og han frygtede, at hun ville tage hunden. Han underskrev derfor aftalen.

C har forklaret blandt andet, at han boede sammen med B og på den måde var involveret i sagen. Den aftale, de indgik med S, gik ud på, at hunden var deres, når de havde betalt. De havde haft Westier i mange år og ønskede sig igen en hund. Der var ingen Westier til salg, men de så, at de kunne få en udstationeringshund. Det vidste de ikke, hvad handlede om, men de blev straks enige om, at de gerne ville have den.

Han ville aldrig have indgået aftalen, hvis det betød, at hunden bare var til låns. De endte med at beholde én af hvalpene fra det andet kuld. Det var de nødsaget til, da der ikke var købere til den.

S har forklaret blandt andet, at hun har haft ca. 80 hunde udstationeret over de 30 år, hun har beskæftiget sig med hundeopdræt. Hundeopdræt handler ikke om profit for hende. Hun har, siden hun var helt ung, interesseret sig for hunde og hundeopdræt. Hun har købt hunde, der kostede op til 60.000-70.000 kr.

Hun har nu 8 hunde hjemme hos sig, hvoraf 3 tilhører hendes mor. Nogle hunde trives bedre end andre i en stor flok. Hun har hvalpe et par gange om året hos sig selv. Hunden i denne sag fungerede ikke så godt i flokken, og det var derfor den bedste løsning at udstationere den. Hun har næsten kun haft gode erfaringer med udstationering. Det vil ikke være et problem, at hunden kommer hjem til hende, idet den udmærket kan blive en del af flokken. Hun vil gerne have hunden hjem. Det gælder, uanset om der kan avles yderligere på den.

Det er ikke altid, at en hund, som udstationeres, endeligt overgår til værtsfamilien efter endt avling. Hun har flere gange fået udstationerede hunde tilbageleveret af værtsfamilien før tid. Hvis udstationeringsfamilien ikke ønsker at beholde hunden, er hun forpligtet til at tage hunden tilbage.

Den mail, hvori hun skrev om to politiassistenter, var ikke ment som en trussel. De pågældende er hendes venner, og de skulle, da B og C havde forbudt hende at møde op hos dem, assistere med at hente hvalpene. Hun henviste til "to politiassistenter" for at betrygge B og C, så de ikke skulle tro, at det var nogle bøller, der dukkede op hos dem og ønskede hvalpene udleveret.

Hun gjorde alt, hvad hun kunne, for at sælge hvalpene fra Hs andet kuld. Hun fortalte intet til køberne om de problemer, hun havde med B og C, da det ville have været uprofessionelt at trække dem ind i det. Da hun som sælger er erstatningsansvarlig over for køberne i tilfælde af mangler ved de solgte hvalpe, var det helt afgørende, at hvalpene gennemgik et dyrlægetjek inden salget, ligesom hvalpene skulle vaccineres mv. Dette blev hun afskåret fra, da B og C ikke ville give hende adgang til hvalpene. Hun måtte derfor annullere de indgåede købsaftaler og tilbagebetale de modtagne deposita. Hende bekendt var der ikke blevet indgået aftale om salg af en hvalp med en køber fra Lolland.

Hun talte flere gange i telefon med E, der skulle have købt en af hvalpene fra andet hvalpekuld. E engagerede sig og foreslog at optræde som mellemmand, da B og C ikke ønskede at udlevere hvalpene.

Da B og C henvendte sig til hende om indgåelse af udstationeringsaftalen fortalte de, at de før havde haft en hund udstationeret. Hun fortalte dem, hvad aftalen indebar, og de mødte under besøget hos hende også hendes mor.

Når hun sælger hvalpe, benytter hun den kontrakt, der er udarbejdet af Dansk Kennel Klub. Hun laver sjældent skriftlige aftaler ved udstationering, da sådanne aftaler handler om gensidig tillid, hvorimod Dansk Kennel Klub forlanger, at

der ved salg anvendes en skriftlig kontrakt. Da B og C sendte hende deres udkast til en kontrakt, havde de indsat et afsnit om, at ejerskabet skulle overgå til dem med det samme. Hun er derfor overbevist om, at de forsøgte at snyde hende.

Anbringender

B og C har til støtte for deres påstande anført navnlig, at udstationeringsaftalen ikke kan anses for en låneaftale, men reelt er en aftale om kreditkøb, og at ejendomsretten til hunden derfor overgik til dem allerede ved overdragelsen. Som en følge heraf tilhører også hvalpene fra andet hvalpekuld dem. Den indgåede aftale er en forbrugerftale, da S er professionel hundeopdrætter, og hun har som den professionelle part ansvaret for, at der foreligger et klart aftalegrundlag. Da aftalen er ophævet, skal de ikke levere yderligere hvalpekuld til S. Der skal endvidere ikke ske tilbagelevering af hunden H til S, da de ved levering af det første hvalpekuld har betalt, hvad der med rimelighed kan forlanges for nævnte hund, og da en sådan tilbagelevering i øvrigt ville være dyreetisk uforsvarlig og i strid med Dyreværnsrådets anbefalinger.

S har til støtte for sine påstande anført navnlig, at der ikke er indgået en købsaftale mellem parterne, men derimod en udstationeringsaftale, og at hun derfor er ejer af hunden H. Da B og C således uretmæssigt har solgt hvalpene fra andet hvalpekuld, er hun berettiget til erstatning herfor. Både aftalens indhold og dens retsvirkninger fremgår klart af aftalen, og B og C forstod, at de indgik en udstationeringsaftale. Det er dokumenteret, at hvalpene kunne være solgt for 66.000 kr., og hun er derfor berettiget til at få dækket dette tab. Selv hvis aftalen kunne anses for en aftale om kreditkøb, ville hun have krav på betaling, da der var aftalt fem kuld hvalpe. Det fremgår klart af aftalen, at der er tale om en avlshund, som i kraft heraf repræsenterer en vis værdi. Hvis B og C skal beholde hunden, må de betale herfor, og en pris på 40.000 kr. må anses for rimelig.

Landsrettens begrundelse og resultat

Det findes efter bevisførelsen for landsretten ikke godtgjort, at den skriftlige udstationeringsaftale vedrørende hunden H, som S på den ene side og B og C på den anden side indgik skriftligt i december 2016, adskiller sig fra den udstationeringsaftale, som parterne nogle måneder forinden havde indgået mundtligt.

Landsretten finder efter indholdet af parternes skriftlige udstationeringsaftale, der indholdsmæssigt ikke adskiller sig fra tilsvarende sædvanligt forekommende aftaler, at B og C ikke på tidspunktet for udstationeringen af hunden H hos dem som værtsfamilie erhverve-

de ejendomsret til den omhandlede hund og dennes eventuelt kommende hvalpekuld, idet de først, når betingelserne herfor var opfyldt, ville opnå en sådan ejendomsret til hunden tillige med de hvalpe, som hunden herefter måtte få.

Landsretten finder det efter bevisførelsen endvidere godtgjort, at udstationeringsaftalens retsvirkninger stod B og C klart ved aftaleindgåelsen. Landsretten har herved lagt vægt på, at dette – udover B s og C s oprindelige ønske om anvendelse af Dansk Kennel Klubs standardiserede udstationeringsaftale som aftalegrundlag – understøttes af parternes efterfølgende korrespondance og handlemåde i perioden frem til, at hvalpene fra andet hvalpekuld skulle mærkes og udleveres til S, herunder afholdte S i overensstemmelse med aftalen og i dialog med B og C udgifterne forbundet med nævnte hvalpekuld.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at B s og C s tilbageholdelse af hvalpene i september 2017, på hvilket tidspunkt S havde solgt flere af hvalpene, der efter id-mærkning, vaccination og dyrlægetjek skulle udleveres til hvalpekøberne, var uretmæssig og indebar en sådan misligholdelse af parternes aftale, at S var berettiget til at ophæve udstationeringsaftalen.

S har herefter krav på tilbagelevering af hunden H. S har endvidere krav på erstatning for det økonomiske tab, hun har lidt ved B s og C s uretmæssige salg af hvalpene fra andet hvalpekuld til anden side. Det tiltrædes af de grunde, byretten har anført, at tabet herved udgør i alt 66.000 kr.

S's principale påstand tages herefter til følge.

Efter sagens udfald skal B og C i sagsomkostninger for begge retter in solidum betale 50.000 kr. til S. Beløbet omfatter 2.860 kr. i retsafgift for byretten, mens den resterende del af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til advokat taget hensyn til sagens omfang og forløb.

THI KENDES FOR RET:

B og C skal in solidum inden 14 dage betale 66.000 kr. med tillæg af procesrente fra den 5. januar 2018 og tilbagelevere hunden H til S.

I sagsomkostninger for begge retter skal B og C in solidum inden 14 dage betale 50.000 kr. til S. Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 03-12-2019 kl. 10:00

Modtagere: Advokat Birgitte Wessel Knaack, Appellant B, Indstævnte S,
Advokat (L) Sanne Tanja Lund, Appellant C